

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobkyně: **S. L.**

zastoupené advokátem JUDr. Josefem Pernicou
sídlem Haškova 153/17, Brno

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Jihomoravský kraj**
sídlem nám. Svobody 4, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2025, č. j. 4038014/25/3080-00535-706440

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Manžel žalobkyně dluží státu peníze na daních. Žalovaný finanční úřad vydal dne 25. 7. 2025 dražební vyhlášku, v níž nařídil na dny 16. a 17. 9. 2025 konání dražby bytu, o němž měl za to, že spadá do společného jmění žalobkyně a jejího manžela. Žalobkyně má naopak za to, že byt spadá do jejího výlučného vlastnictví. Proto napadla dražební vyhlášku námitkami. Žalovaný je zamítl rozhodnutím označeným v záhlaví. Žalobou ze dne 11. 9. 2025 se žalobkyně u Krajského soudu v Brně domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a žádá soud, aby žalobě přiznal odkladný účinek, jímž by pozastavil též účinky exekučního příkazu na prodej nemovitých věcí ze dne 14. 6. 2022.
2. Žaloba je nepřípustná. Krajský soud ji proto musel odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s.
3. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Zda je ten který akt učiněný správním orgánem rozhodnutím posuzuje soud v intencích § 65 odst. 1 s. ř. s.: „Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“
4. Žalobkyně se domáhá zrušení dražební vyhlášky vydané v daňové exekuci prováděné prodejem nemovitosti. K povaze dražební vyhlášky se vyjádřil Nejvyšší správní soud již ve svých rozsudcích ze dne 15. 10. 2008, č. j. 9 Afs 51/2008-161 a ze dne 31. 10. 2011,

č. j. 5 Afs 51/2011-45 (oba dostupné na www.nssoud.cz). Podle nich je dražební vyhláška procesním usnesením, kterým se upravuje vedení řízení. Příslušný orgán, který toto usnesení vydává, pouze konstatuje a shrnuje skutečnosti, které jsou buď informativní, nebo byly závazně stanoveny v předchozích fázích daňové exekuce, zejména exekučním příkazem. Dražební vyhláška je tedy určitým typem procesního rozhodnutí, kterým se upravuje toliko vedení řízení, je fakticky procesním nástrojem k uskutečnění exekuce prodejem věcí, jehož završením je rozhodnutí o příklepu. V důsledku dražební vyhlášky nedochází k zakládání, změně, rušení či závaznému určení práv nebo povinností. Dražební vyhláška není tedy rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.

5. Byť se citované rozsudky Nejvyššího správního soudu týkají problematiky dražební vyhlášky v daňové exekuci vydané podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2010, konkrétně dle § 328b odst. 3, 4 o. s. ř., ve spojení s § 73 odst. 7 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění účinném do 31. 12. 2010 (dále jen „zákon o správě daní a poplatků“), resp. dle § 336b odst. 1, 2 o. s. ř., ve spojení s § 73 odst. 7 zákona o správě daní a poplatků, lze závěry zde vyslovené vzhledem k podobnosti předchozí a současné právní úpravy v daňovém řádu analogicky aplikovat též na nynější dražební vyhlášku vydanou dle § 195 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Rovněž dražební vyhláška vydaná podle nyní účinného daňového řádu obsahuje informace organizační povahy (datum a čas zahájení dražby, místo konání dražby, označení a popis předmětu dražby, výši nejnižšího dražebního podání apod.) nutné k řádné realizaci dražby. Skutečnost, že dle předchozí právní úpravy byla dražební vyhláška vydávána ve formě usnesení, zatímco nyní tomu tak již není, je pro posouzení povahy tohoto úkonu správce daně bez právního významu (srov. též usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 8. 2014, č. j. 57 Af 32/2014-35).
6. Jen pro úplnost krajský soud dodává, že žalobkyně měla možnost bránit se proti zahrnutí bytu do daňové exekuce již dříve v průběhu exekučního řízení. Exekuční příkaz na prodej nemovitých věcí jí finanční úřad doručil dne 29. 6. 2022 a ona proti němu opravný prostředek neuplatnila. V průběhu řízení jí dále finanční úřad doručoval rozhodnutí o ustanovení znalce a rozhodnutí o výsledné ceně nemovitých věcí, stejně jako předchozí dvě dražební vyhlášky (v obou případech byla dražba nakonec zrušena). Žalobkyně se proti nim nebránila a až později v průběhu exekučního řízení navrhla žalovanému vyloučení předmětného bytu z daňové exekuce. Učinila tak teprve dne 12. 12. 2023, tedy dávno po lhůtě stanovené v § 179 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád. Proto finanční úřad řízení o v tomto návrhu zastavil, proti čemuž se žalobkyně neúspěšně bránila odvoláním. Dne 3. 1. 2025 pak žalobkyně podala návrh na zastavení výkonu rozhodnutí ve vztahu k předmětnému bytu. Finanční úřad jej tentokrát zhodnotil meritorně, avšak důvody pro zastavení daňové exekuce neshledal. Proti tomu brojila žalobkyně námitkami, ale opět neúspěšně. Soudně se brání až nyní, když žalovaný zamítl její námitky proti dražební vyhlášce. Ta ale, jak soud vysvětlil výše, sama o sobě do práv žalobkyně nijak nezasahuje. Žalobkyně se měla bránit u soudu dříve, ať již proti zamítnutí svého návrhu na vyloučení bytu z exekuce nebo proti zamítnutí návrhu na zastavení dražby. Ke své škodě tak neučinila. Krajský soud se nicméně zabýval některými námitkami proti zahrnutí předmětného bytu do daňové exekuce již v řízení vedeném pod sp. zn. 30 Af 45/2022.
7. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba odmítnuta.

8. Soud prozatím nerozhodl o vrácení soudního poplatku podle § 10 odst. 3 *in fine* zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně sice tvrdila a dokládala výpisem z účtu, že soudní poplatek ve výši 4 000 Kč za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku zaplatila, avšak variabilní symbol uvedený na výpisu z účtu neodpovídá variabilnímu symbolu, který by platba soudního poplatku správně měla mít a který lze zjistit na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu. Krajský soud také nebyl schopen v krátké době, v níž musel reagovat na návrh na přiznání odkladného účinku, zjistit, zda byl tvrzený soudní poplatek skutečně připsán na účet soudu. Stane-li se tak, soud o vrácení poplatku rozhodne následně samostatným usnesením.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. 9. 2025

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu